

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., v právní věci žalobce **D. N.**, bytem K. 54, M., zast. Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem se sídlem Náchodská 760/67, Praha, proti žalovanému **Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje**, se sídlem Kosmonautů 189/10, Olomouc, **o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 3. 11. 2015, č. j. KRPM–133096–2/ČJ–2015–1400DP, ve věci obnovy řízení o přestupku,**

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 3. 11. 2015, č. j. KRPM–133096–2/ČJ–2015–1400DP, **se ruší a věc se jí vrací k dalšímu řízení.**

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit k rukám advokáta Mgr. Kamila Fotra do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč.

Odůvodnění:

[1] Žalobce včas podanou žalobou brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 11. 2015, č. j. KRPM–133096–2/ČJ–2015–1400DP, jímž žalovaná zamítla

odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství Olomouckého kraje, odboru dopravní policie, oddělení silničního dohledu (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 10. 2015, č. j. KRPM–139179/PŘ–2012–140007, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o obnovu řízení ve věci pravomocně skončeného řízení o přestupku ze dne 19. 10. 2012.

[2] Žalobce se měl dle správních orgánů dne 19. 10. 2012 dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“). Přestupek byl projednán v blokovém řízení, uložením pokuty ve výši 1.000 Kč.

[3] Žalobce v žalobě namítal, že účastníkem tohoto sankčního řízení nebyl pokutován ani kontrolován orgány policie. Žádné pokutové bloky nepodepsal a na místě spáchaného přestupku nebyl nebo si na to nevzpomíná. To, že je mu toto protiprávní jednání přisuzováno, se dozvěděl až z evidenční karty řidiče a podal žádost o obnovu řízení. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 8. 10. 2015 žádost o obnovu řízení zamítl a v odůvodnění uvedl, že z úředních záznamů policistů, pokutového bloku a oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vzal za prokázané, že se žalobce přestupku dopustil a souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení. Správní orgán I. stupně tak neshledal důvod pro obnovu řízení. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, kdy kvůli technické poruše v odvolání chyběly odvolací důvody a přílohy. Žalobce tuto skutečnost zjistil následnou kontrolou spisového materiálu a odvolání doplnil dne 4. 11. 2015. Správní orgán I. stupně odvolání bez dalšího postoupil žalované, která o něm rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, aniž by žalobce upozornila na vadu podání podle § 37 odst. 2 ve spojení s § 82 odst. 2 správního řádu a správnímu orgánu nemohlo být známo, v čem žalobce spatřoval rozpory s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení a čeho se žalobce domáhal. V napadeném rozhodnutí žalovaná konstatovala, že nevyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které by existovaly v době původního řízení a neshledal rozpor s právními předpisy či nezákonnost a proto rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalobce pokládá postup žalované za přepjatě formální a v rozporu se zákonem.

[4] Žalobce v žalobě uvedl tyto žalobní body:

1) Ve věci bylo vydáno překvapivé rozhodnutí, aniž znala žalovaná důvody, v čem konkrétně žalobce spatřoval nezákonnost a nesprávnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

2) Žalovaná ani správní orgán I. stupně nepostupovaly v souladu s § 2 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 3 správního řádu a nevedly žalobce k doplnění odvolání dle § 82 odst. 2 správního řádu. Tyto obsahové náležitosti odvolání jsou pak námitkami ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu.

3) Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož žalovaná neuvedla, proč přistoupila k rozhodnutí, aniž znala odvolací důvody a proč nevyzvala žalobce k doplnění odvolání.

4) Žalovaná se na žalobci dopustila libovůle svým nedostatečným zdůvodněním rozhodnutí a zasáhla tak do práva žalobce dle čl. 36 odst. 1 LZPS.

5) Žalovaná ve věci rozhodla v rozporu se zásadou dvojinstančnosti (§ 81 správního řádu), neboť prvostupňové a žalované rozhodnutí vydal tentýž orgán.

[5] Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že neshledala důvod pro změnu svého rozhodnutí a odvolání zamítla. Žalovaná měla ze všech dostupných důkazů za prokázané, že totožnost žalobce byla zjištěna a neshledala důvod pro obnovu napadeného řízení a ztotožnila se s prvostupňovým rozhodnutím. Žalovaná dále připustila „procesní rozvolnění postupu“, když nevyzvala žalobce k doplnění odvolání. Dle žalované je však podstatné, že v odvolacím řízení se pouze přezkoumává rozhodnutí již vydané. Odvolací řízení je tedy nástavbou, kdy jeho hranice tvrzení a důkazů vymezilo řízení prvního stupně. Z charakteru věci tedy žalobce již nemohl uplatnit žádné nové důkazy nebo tvrzení, které neměl možnost prezentovat již v žádosti o obnovu řízení. Žalovaná pak pro úplnost uvedla, že odvolání doplněné *ex post* nepřineslo do věci prokazatelně nové skutečnosti, které by mohly mít za následek jiné rozhodnutí. Žalovaná přezkoumala podání žalobce, a to i věcně. V žádném případě se nelze ztotožnit s tvrzením žalobce o nezákonnosti, nesprávnosti, neurčitosti či nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalované. Žalovaná se zabývala záležitostmi nad rámec žalobcem uvedených důkazů. Dle žalované pak bylo možno dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) č. j. 1 As 21/ 2010 – 65 rámcově posoudit, zda se podpis žalobce z podání shoduje s podpisem z blokového lístku. Žalovaná pak uvedla, že žalobci nesvědčí ani fakt, že pokuta byla zaplacená z účtu vedeného na jméno Monika Nepejchalová se stejným trvalým bydlištěm jako má žalobce. Žalovaná pak spatřuje v jednání žalobce snahu účelově oddálit negativní důsledky dosažení dvanáctibodové hranice v kartě řidiče.

[6] Žalobce v replice shrnul průběh řízení a uvedl, že žalovaná ve svém vyjádření prakticky nereagovala na žalobcovy námitky. Žalobce se až z vyjádření žalované dozvěděl, že žalovaná přezkoumala důvody, pro něž bylo podáno odvolání, ačkoliv měla opožděné podání spíše vyhodnotit jako podnět k dozorcí činnosti a postupovat dle § 94 odst. 1 a násl. správního řádu. Dále pak žalobce zpřesnil žalobní bod 3) - napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné proto, že žalovaná ve výrokové části rozhodnutí potvrdila a odvolání zamítla, ačkoliv měl dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítnout a rozhodnutí potvrdit.

[7] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního vztahu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tedy ke dni 3. 11. 2015 (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

[8] Ze správního spisu soud zjistil, že dne 19. 10. 2012 spáchal žalobce přestupek překročením nejvyšší povolené rychlosti dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů. Tento přestupek byl projednán v blokovém řízení a pokuta následně zaplacená. Dne 3. 8. 2015 byly Městskému úřadu Jeseník doručeny žalobcovy námitky proti záznamu bodů. Dne

9. 9. 2015 byla Městskému úřadu Jeseník doručena žádost o zajištění pokutových bloků, postoupení příslušnému orgánu a žádost o obnovu řízení, ve které žalobce tvrdil, že nebyl účastníkem blokového řízení tak, jak vyplývá z oznámení o uložení pokuty z blokového řízení. Městský úřad Jeseník pak věc postoupil správnímu orgánu I. stupně, kterému byla žádost doručena 1. 10. 2015.

[9] Dne 8. 11. 2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, ve kterém žádost o obnovu řízení zamítl. V něm nejprve správní orgán I. stupně konstatoval, že byla dodržena subjektivní a objektivní lhůta stanovená v § 100 odst. 2 správního řádu. Dále zjistil správní orgán I. stupně z úředních záznamů policistů, pokutového bloku M 5081520 série CM 2010 (součást spisového materiálu), oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a záznamu o přestupku, že žalobce se daného přestupku dopustil a výše pokuty byla v souladu s § 125c odst. 1 písm. f) bod zák. č. 361/2000 Sb. Správní orgán I. stupně neshledal žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v původním řízení a jsou ku prospěchu žalobce, ovšem žalobce je nemohl uplatnit. Údaje, které žalobce předkládá, byly irelevantní a v rozporu se záznamy policistů, ze kterých vyplývá, že žalobce na místě přestupku byl. Žalobce se dle správního orgánu I. stupně snaží *ex post* zpochybnit svůj souhlas s projednáním přestupku. Správní orgán odkázal na rozsudek NSS č. j. 3 As 58/ 2007 – 117 ze dne 6. 2. 2008, dle kterého je jakákoliv obnova blokového řízení vyloučena.

[10] Dne 26. 10. 2015 došlo správnímu orgánu I. stupně blanketní odvolání, které bylo dne 27. 10. 2015 bez dalšího postoupeno žalované.

[11] Žalovaná poté dne 3. 11. 2015 vydala rozhodnutí, ve kterém potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odvolání žalobce zamítl. V odůvodnění žalovaná uvedla, že žalobce na místě zaplatil pokutový blok a tím uznal svoji vinu. Žalobce se pak domáhá obnovy řízení, aniž by předložil nové relevantní skutečnosti, které by byly podkladem pro obnovu řízení. Žalovaná zastávala názor, že rozhodnutí v blokovém řízení bylo v souladu s právními předpisy. Dále uvedla, že u rozhodnutí vydaném v blokovém řízení vůbec nelze uplatnit institut obnovy řízení (viz rozsudek NSS ze dne 6. 2. 2008, č. j. 3 As 58/2007 – 117). Ani odvolání proti blokovému řízení není možné a žaloba proti němu je nepřípustná. Obnovu řízení tak lze dle žalované připustit, pokud došlo k záměně pachatele (viz rozsudek NSS č. j. 1 As 21/2010 – 65 ze dne 12. 3. 2013). Tato skutečnost se však nepotvrdila a žalobce ji nijak neprokázal. Přezkoumáním věci pak nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti a ze spisového materiálu je jednoznačně ustanovena osoba žalobce jako pachatele. Tyto materiály jsou pak dostačující a akceptovatelné pro vydání rozhodnutí. Žalovaná pak nenašla nic, co by mělo za následek nepřesvědčivost a nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí.

[12] Sám žalobce své odvolání doplnil. Toto doplněné odvolání přišlo 5. 11. 2015. Na to žalovaná žalobci sdělila, že jeho odvolání ze dne 22. 10. 2015 bylo podáno včas, avšak bylo formální a strohé, bez jakékoliv informace. Toto odvolání pak bylo postoupeno žalované. Žalovaná na základě odvolání přezkoumala

rozhodnutí orgánu I. stupně a odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila dne 3. 11. 2015.

[13] Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

[14] Krajský soud v první řadě přezkoumal námitku, že žalovaná nevedla žalobce k doplnění odvolání dle § 37 odst. 2 správního řádu a rozhodla o odvolání, aniž by znala jeho důvody. Tuto námitku soud shledal jako důvodnou.

[15] Odvolání žalobce bylo včas doručeno správnímu orgánu I. stupně, odvolání však neobsahovalo žádné důvody odvolání (jednalo se o tzv. blanketní odvolání). V takovém případě je správní orgán povinen vést žalobce k doplnění odvolání dle § 37 odst. 2 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí) a k doplnění ho vyzvat (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2016, č. j. 5 A 299/2011 – 37, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2011, č. j. 5 Ca 298/2008 – 52, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/ 2008 – 30 a rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2012, č. j. 78 A 12/2012 – 27, všechny zde uvedené rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz). To však správní orgán I. stupně neučinil, odvolání postoupil žalované a ta o takovém odvolání rozhodla. Správní orgán tak porušil svoji zákonnou povinnost a zasáhl tak do práv žalobce. Soud nemůže přisvědčit žalované, že se jedná o „rozvolnění postupu“ správního orgánu, které nemá za následek nezákonnost rozhodnutí. Vyzvat k doplnění odvolání bylo povinností žalované. Postup žalované v dané věci byl nezákonný. Odvolací orgán musí z odvolání seznat rozsah přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí a také důvody, pro které je považuje odvolatel za rozporné s právními předpisy nebo nesprávné. Správnost napadeného rozhodnutí odvolací orgán podle nynějšího správního řádu přezkouvává správnost rozhodnutí pouze v rozsahu námitek odvolatele.

[16] Odvolání účastníka řízení je jedním z druhů podání. Obecné náležitosti podání stanoví § 37 odst. 2 správního řádu. Odvolání je ve správním řádu upraveno v § 81 a násl. Náležitosti odvolání jsou pak upraveny v § 82. Konstantní judikatura se předmětnou otázkou opakovaně zabývala a zdejší soud neshledal důvod se od ní odchýlit. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 4. 3. 2016, č. j. 5 A 299/2011 - 37 uvedl: *„Odvolací orgán není při svém rozhodování vázán jen tím, jak účastník vymezí rozpor s právními předpisy ve svém odvolání. To však neznámá, že by správní orgány mohly blanketní odvolání bez dalšího projednávat a na výzvy k doplnění podání rezignovat. Zákonnost napadeného rozhodnutí zkoumá odvolací orgán jen se zřetelem ke skutečnostem, které jsou zjevné ze spisu. Je tedy nutno nejprve vyzvat účastníka k doplnění podání, a teprve pokud účastník výzvě nevyhoví, lze napadené rozhodnutí přezkoumat z obecných hledisek.“* Dále rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2011, č. j. 5 Ca 298/ 2008 – 52, vysvětluje, kdy už není správní orgán povinen vyzývat účastníka k doplnění odvolání: *„Správní orgán není povinen vyzývat účastníka k doplnění odvolání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu z roku 2004, pokud odvolání obsahuje alespoň jeden projednatelný důvod, a je z něj tedy*

zřejmé, v čem odvolatel spatřuje rozpor s právními předpisy (§ 82 odst. 2 správního řádu z roku 2004).“ V rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008 – 30, se uvádí: „Na nezákonnost postupu odvolacího orgánu, který bez znalosti odvolacích námitek rozhodne meritorně o odvolání, nemá vliv délka časového úseku od podání odvolání do vydání rozhodnutí o odvolání.“ A konečně rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2012, č. j. 78 A 12/ 2012 - 27, se vyjadřuje k povinnosti správního orgánu vyzvat účastníka k doplnění odvolání: „Sama skutečnost, že odvolatel podávající blanketní odvolání příslušnému správnímu orgánu nesděljuje, že hodlá v určité lhůtě své blanketní odvolání doplnit, nezabavuje správní orgán povinnosti před vydáním rozhodnutí o odvolání vyzvat ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu z roku 2004 odvolatele k doplnění důvodů, z jakých důvodů je podáváno odvolání, pokud toto doplnění ze strany odvolatele dosud učiněno nebylo.“

[17] Krajský soud již další námitky nezkoumal z důvodu nadbytečnosti, jelikož vyhověl námitce žalobce, že ho měla žalovaná vést k doplnění podání ve smyslu ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu a rozhodnutí žalované zrušil jako nezákonné.

[18] Úspěšnému žalobci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za převzetí věci, podání žaloby a písemné podání, tj. 2 x 3.100 Kč. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. Náhradu za další poradu přesahující jednu hodinu soud nepřiznal, protože nebyla zástupcem nijak doložena a v replice nebyly uvedeny žádné nové podstatné skutečnosti k věci, které by již nebyly obsahem žaloby. K celkové částce 6.800 Kč náleží podle § 57 odst. 2 s. ř. s. daň z přidané hodnoty ve výši 1.428 Kč a dále k částce 8.228 Kč náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek 3.000 Kč. Celková odměna advokáta za zastupování a náhrada jeho hotových nákladů činí 11.228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 29. 7. 2016

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova Ph.D., v. r.
samosoudkyně